

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady pozbawiania uprawnień kombatanckich i przeprowadzania weryfikacji tych uprawnień w przypadkach określonych w art. 25 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75 i Nr 104, poz. 450), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Decyzje w sprawie pozbawienia uprawnień kombatanckich podejmuje Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zwany dalej „Kierownikiem Urzędu”.

§ 3. Przed podjęciem decyzji pozbawiającej uprawnień kombatanckich Kierownik Urzędu przeprowadza postępowanie:

- 1) wyjaśniające — w przypadkach określonych w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a) i art. 25 ust. 2 pkt 2 ustawy,
- 2) weryfikacyjne — w przypadkach określonych w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. b) i art. 25 ust. 3 ustawy.

§ 4. 1. Postępowanie, o którym mowa w § 3, podejmuje Kierownik Urzędu z własnej inicjatywy lub na wniosek stowarzyszeń kombatanckich albo Ministrów: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać osobę, która ma być pozbawiona uprawnień kombatanckich, wskazywać podstawę pozbawienia uprawnień i zawierać uzasadnienie wraz z dokumentacją.

§ 5. 1. Postępowania wyjaśniające i weryfikacyjne, o których mowa w § 3, polegają na badaniu dowodów.

2. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy. W szczególności dowodem może być dokument urzędowy znajdujący się w posiadaniu jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz Głównej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu — Instytutu Pamięci Narodowej. Dowodem może być również list, fotografia, publikacja i zaświadczenie znajdujące się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, które stanowiło podstawę do nadania uprawnień kombatanckich, oraz dokumenty weryfikacyjne byłego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację przejęte przez Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Więźniów Politycznych.

3. W toku postępowania można przesłuchiwać świadków, w przypadku gdy z powodu braku wystarczających dowodów pozostają nie wyjaśnione fakty istotne do rozstrzygnięcia sprawy. W uzasadnionych przypadkach zamiast przesłuchiwania świadka można uznać za wystarczające zeznanie złożone przez świadka na piśmie.

§ 6. 1. O decyzji pozbawiającej uprawnień kombatanckich zawiadamia się instytucje, które realizują uprawnienia kombatanckie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku uchylecia decyzji, o której mowa w tym przepisie.

§ 7. W zakresie nie uregulowanym w rozporządzeniu do postępowania w sprawach, o których mowa w § 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Olszewski*

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 10 grudnia 1991 r.

w sprawie zasad i trybu nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą.

Na podstawie art. 150 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych w szkołach wyższych za granicą dokonuje, z zastrzeżeniem § 7, rada wydziału (innej podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni) uprawniona do nadawania stopnia naukowego doktora określonej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki odpowiadającej tytułowi zawodowemu zawartemu w nostryfikowanym dyplomie, zwana dalej „radą”.

2. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą może również dokonywać rada uprawniona do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I stopnia określonej dziedziny sztuki w zakresie danej dyscypliny artystycznej.

3. Jeżeli dyplom i tytuł zawodowy uzyskany za granicą nie ma odpowiednika w dyplomie i tytule zawodowym nadawanym w kraju, nostryfikacji dokonuje rada wyznaczona przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 2. 1. Rada może zlecić dokonywanie nostryfikacji

dyplomu i tytułu zawodowego powołanej przez siebie stałej albo doraźnej komisji, zwanej dalej „komisją”.

2. W skład komisji wchodzi dziekan albo prodziekan jako jej przewodniczący oraz co najmniej czterech członków rady posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a w przypadku rady działającej w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych — co najmniej czterech członków rady posiadających tytuł naukowy, stopień naukowy doktora habilitowanego lub uprawnienia wynikające z przeprowadzonego przewodu kwalifikacyjnego II stopnia.

3. Komisja może w razie potrzeby dokooptować do swego składu jednego lub dwóch specjalistów w zakresie dyscypliny naukowej lub artystycznej, właściwej ze względu na rodzaj dyplomu i tytułu zawodowego.

§ 3. 1. Osoba ubiegająca się o nostryfikację dyplomu i tytułu zawodowego, zwana dalej „kandydatem”, wnosi do wybranej rady podanie wraz z następującymi załącznikami:

- 1) życiorysem,
- 2) oryginałem dyplomu lub świadectwa ukończenia szkoły wyższej za granicą,
- 3) oświadczeniem, że dyplom i tytuł zawodowy, o którego nostryfikację kandydat się ubiega, nie stanowiły dotychczas przedmiotu czynności nostryfikacyjnych w żadnej uczelni w kraju.

2. W przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 3, kandydat wnosi podanie wraz z załącznikami do Ministra Edukacji Narodowej, który przekazuje je wyznaczonej przez siebie radzie.

3. Rada może zażądać legalizacji dyplomu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przez odpowiednie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub konsularne; rada może także żądać przedstawienia dyplomu w tłumaczeniu na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego.

4. Rada może zażądać przedstawienia dokumentów stwierdzających przebieg studiów (indeks, arkusz ocen itp.) lub pracy dyplomowej. W przypadku gdy te dokumenty lub praca dyplomowa są napisane w języku innym niż angielski, francuski, niemiecki lub rosyjski, rada może żądać przedstawienia ich w tłumaczeniu na język polski.

§ 4. 1. Czynności nostryfikacyjne kończą się uchwałami rady lub komisji w przedmiocie:

- 1) wszczęcia lub odmowy wszczęcia postępowania nostryfikacyjnego,
- 2) przebiegu postępowania nostryfikacyjnego albo zwolnienia kandydata z tego postępowania lub jego części,
- 3) uznania dyplomu i tytułu zawodowego za równorzędne z dyplomem i tytułem zawodowym nadawanym w kraju.

2. Uchwała o odmowie wszczęcia postępowania nostryfikacyjnego lub odmowie uznania dyplomu i tytułu zawodowego, podjęta przez komisję, wymaga zatwierdzenia przez radę.

3. Postępowanie nostryfikacyjne obejmuje:

- 1) odbycie przez kandydata określonych zajęć dydaktycznych,
- 2) złożenie przez kandydata określonych egzaminów.

§ 5. Od odmownych uchwał rady lub komisji, o których mowa w § 4 ust. 1, kandydatowi przysługuje, w terminie czternastu dni od zawiadomienia go o treści uchwały, odwołanie za pośrednictwem rady do senatu danej uczelni.

§ 6. W razie podjęcia przez radę lub komisję uchwały o uznaniu dyplomu i tytułu zawodowego za równorzędny z dyplomem i tytułem nadanym w kraju, wydział (inna podstawowa jednostka organizacyjna uczelni) wydaje zainteresowanemu zaświadczenie, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 7. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w § 6, wydaje się bez przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego kandydatowi, który uzyskał dyplom i tytuł zawodowy za granicą wskutek odbycia studiów wyższych, na które został skierowany, zgodnie z przepisami określającymi warunki kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególne ich uprawnienia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie wydaje:

- 1) wydział (inna podstawowa jednostka organizacyjna uczelni) — kandydatowi, który był studentem danego wydziału (innej podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni) i został skierowany na studia wyższe za granicę przez uczelnię,
- 2) Minister Edukacji Narodowej lub inny właściwy minister — kandydatowi, który został skierowany na studia wyższe za granicę przez naczelną lub centralny organ administracji państwowej nadzorujący uczelnię.

§ 8. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą w zakresie nauk wojskowych.

§ 9. Nostryfikacje dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą, nie zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się dalej zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *R. Głębocki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 grudnia 1991 r. (poz. 64)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej)

.....
(miejsowość)

.....
(data)

ZAŚWIADCZENIE

Na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 grudnia 1991 r. w sprawie zasad i trybu noszenia dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 1992 r. Nr 16, poz. 64) uznaje się dyplom i tytuł

.....
(pełna nazwa dyplomu i tytułu)

nadany przez .....

.....
(pełna nazwa i siedziba jednostki, która wydała dyplom)

pani/panu .....

.....
(imię i nazwisko)

urodzonej/mu w dniu ..... za równorzędny z dyplomem i tytułem zawodowym

.....
(data)

..... w Rzeczypospolitej Polskiej.

.....
(nazwa tytułu zawodowego)

.....
podpis dziekana

(dyrektora departamentu)

Okrągła pieczęć

Zaświadczenie ważne jest łącznie z oryginałem lub uwierzytelnionym odpisem dyplomu uzyskanego za granicą.

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu działania, składu osobowego, trybu powoływania oraz organizacji podatkowych komisji odwoławczych.

Na podstawie art. 176 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201 oraz z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 września 1982 r. w sprawie zakresu działania, składu osobowego, trybu powoływania oraz organizacji podatkowych komisji odwoławczych (Dz. U. Nr 30, poz. 212 i z 1983 r. Nr 4, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest organem odwoławczym w sprawach dotyczących wymiaru podatków obrotowego i do-